

Τώρα θυμήθηκαν την ...ανεργία!

Στα ευρήματα πρόσφατης έρευνας της Public Issue που διεξήχθη λίγο πριν τις εκλογές για λογαριασμό του ΤΕΕ, δόθηκε εκτεταμένη δημοσιότητα τις προηγούμενες εβδομάδες. Σύμφωνα με την έρευνα αυτή, η ανεργία των μηχανικών έχει ανέβει στο 13% (7% η μόνιμη και 6% η προσωρινή), από 8% που ήταν το 2006. Από τα στοιχεία προκύπτει ότι η ανεργία πλήττει ιδιαίτερα τους νέους μηχανικούς (σε ποσοστό 23%!), καθώς και τις γυναίκες, στις οποίες το ποσοστό της μακροχρόνιας ανεργίας φτάνει το 9%, έναντι 7% του μέσου όρου. Σε επίπεδο ειδικοτήτων, τη χειρότερη εικόνα την παρουσιάζουν οι «βιομηχανικές» ειδικότητες (Χημικοί 15%, Μεταλλειολόγοι 14%, Ηλεκτρολόγοι 9% με υπερδιπλασιασμό σε σχέση με το 2006).

Την ίδια δραματική κατάσταση αποτυπώνουν και τα στοιχεία που αφορούν στις εργασιακές σχέσεις. Το 25% των νέων μισθωτών μηχανικών εργάζεται με ΔΠΥ, χωρίς επιδόματα και δώρα σε ποσοστό 55% των περιπτώσεων αμοιβής με ΔΠΥ και χωρίς αμοιβή υπερωριών σε ποσοστό 76% των περιπτώσεων! Ευνόητο είναι ότι και τα ωράρια είναι άθλια: 34% εργάζεται 9-10 ώρες ημερησίως, ενώ το 14% υπερβαίνει και τις 10 ώρες! «Ανατριχιαστική» είναι η εικόνα σε ό,τι αφορά τα ασφαλιστικά δικαιώματα: τα δύο τρίτα των εργαζόμενων μηχανικών καταβάλουν μόνοι τους τις ασφαλιστικές εισφορές, όταν μόνο το 55% δηλώνει ελευθεροεπαγγελματίας. Είναι φανερό το τεράστιο μέγεθος της εργοδοτικής εισφοροδιαφυγής, λόγω της εξαρτημένης εργασίας με ΔΠΥ

Βέβαια, **τα δάκρυα της ηγεσίας του ΤΕΕ για την ανεργία και το καθεστώς απασχόλησης των εργαζόμενων μηχανικών είναι κάτι περισσότερο από κροκοδείλια.** Πρώτα-πρώτα, η πραγματικότητα είναι πολύ χειρότερη κι από αυτά τα ίδια τα στοιχεία των ερευνών. Ακόμα και την περίοδο 1997-2005 που λόγω των μεγάλων έργων και της Ολυμπιάδας εμφανίζονταν υψηλοί δείκτες απασχόλησης, το καθεστώς εργασίας ήταν άθλιο. Το φαινόμενο της εργασίας με ΔΠΥ και της ανασφάλιστης εργασίας δεν εμφανίστηκε την τελευταία 3ετία, όπως παριστάνει πως ανακάλυψε η ηγεσία του ΤΕΕ (σε μια προσπάθεια να κρύψει τις ευθύνες του ΠΑΣΟΚ που νομοθέτησε αυτό πρώτο τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων) αλλά είναι κυρίαρχο εδώ και μια δεκαετία τουλάχιστον στον κλάδο. Το ίδιο και τα ωράρια, οι αμοιβές κλπ. Για όλα αυτά, όμως, η ηγεσία του ΤΕΕ δεν είχε βγάλει μιλιά ως τώρα και μάλιστα, είχε αρνηθεί να στηρίξει τους συνδικαλιστικούς φορείς των εργαζόμενων μηχανικών, όπως το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, στην πάλη τους για την κατοχύρωση των εργασιακών δικαιωμάτων των μισθωτών με ΔΠΥ, όταν η εργοδοσία και ο εργοδοτικός συνδικαλισμός τα αμφισβήτησε ακόμα και δικαστικά. Αλλά και σήμερα, που παριστάνει την «προβληματισμένη», η ηγεσία του ΤΕΕ έκανε «γαργάρα» το όργιο απολύσεων στις τεχνικές εταιρείες, στις εταιρείες τηλεπικοινωνιών και πληροφορικής, στη βιομηχανία. Ούτε μια ανακοίνωση δεν έβγαλε το ΤΕΕ (λαλίστατο, κατά τα άλλα, σε ό,τι αφορά τις «δικεδικήσεις» των κατασκευαστικών ομίλων) για τις απολύσεις στη WIND, για το ξεπούλημα της Βιομηχανίας Φωσφορικών Λιπασμάτων, για την κατάπτυστη συμφωνία «εθελούσιας εξόδου» στον ΟΤΕ, για το ξεπούλημα των λιμανιών και την 7^η κοινοτική οδηγία που συρρικνώνει την εγχώρια ναυπηγική βιομηχανία – αλλά «θλίβεται» για την ανεργία των Χημικών Μηχανικών, των Ηλεκτρολόγων ή των Ναυπηγών. Όσο για τα ασφαλιστικά δικαιώματα, εδώ είναι πια που η ηγεσία του ΤΕΕ δε μπορεί παρά να κάνει ...το παγώνι: ποιος έχει ξεχάσει ότι με τη δική της αποφασιστική συμμετοχή προωθήθηκε ο 3518/06 που θεσμοθέτησε το πλαίσιο της ανταποδοτικότητας στον ασφαλιστικό μας φορέα;

Η εκτόξευση της ανεργίας και η διάλυση των εργασιακών σχέσεων δεν είναι ούτε φυσικό φαινόμενο, ούτε προϊόν της ανικανότητας της – απελθούσας πλέον – κυβέρνησης της ΝΔ. Είναι το νομοτελειακό αποτέλεσμα της πολιτικής της ΕΕ που υπηρέτησαν με απaráμιλλη προσήλωση, τόσο οι πράσινες, όσο και οι γαλάζιες κυβερνήσεις εδώ και δεκαετίες. Είναι το φυσικό επακόλουθο μιας χρεωκοπημένης πολιτικής που επέβαλε τη συρρίκνωση των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων των εργαζομένων για να θωρακίσει την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα των μονοπωλιακών ομίλων, επαγγελλόμενη στο μέλλον κάποιες καλύτερες μέρες που, όχι μόνο δεν τις είδαν ποτέ οι εργαζόμενοι αλλά, αντίθετα, στη θέση τους αντίκρυσαν το αποκρουστικό πρόσωπο της καπιταλιστικής κρίσης. Και αυτό το βίωσαν οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενοι μηχανικοί, όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε όλη την ΕΕ, κάτω από κυβερνήσεις όλων των «παραλλαγών» κεντροαριστερής ή κεντροδεξιάς απόχρωσης.

Το προεκλογικό λοιπόν τρακ της ηγεσίας του ΤΕΕ, μια βδομάδα πριν τις εκλογές, για ψηφοθηρικούς λόγους των κομμάτων που συγκροτούν τον ηγετικό της πυρήνα (ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ), δεν πρόκειται να πείσει κανέναν. Από τις 5 του Οκτώβρη και μετά, η «νέα αλλαγή» του ΠΑΣΟΚ δεν πρέπει και δε θα έχει την παραμικρή περίοδο «χάριτος».

Απέναντι στα νέα αντιλαϊκά μέτρα που ήδη βρίσκονται στα συρτάρια της, θα βρει το ρωμαλέο, ταξικά προσανατολισμένο εργατικό κίνημα. Οι εργαζόμενοι μηχανικοί μπορούν και πρέπει να βρίσκονται κι αυτοί στο αγωνιστικό μετερίζι, ιδιωτικοί και δημόσιοι υπάλληλοι, αυταπασχολούμενοι, μικροεπαγγελματίες, νέοι και γυναίκες συνάδελφοι, **όλοι στο ενιαίο μέτωπο των αγώνων για να μην πληρώσουμε εμείς την κρίση, όπως πληρώσαμε την «ανάπτυξη» που γέμισε με πακτωλούς δισεκατομμυρίων τα ταμεία των μονοπωλιακών ομίλων! Θα μας βρουν μπροστά τους!**